

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Комисия за енергийно
и водно регулиране

РЕШЕНИЕ

№ СП - 5

от 28.03.2019 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 28.03.2019 г., след като разгледа фактите и обстоятелствата във връзка с Решение № 1177 от 23.02.2018 г. на Административен съд София-град по адм. дело № 8522 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 1115 от 28.01.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5284 по описа за 2018 г., установи следното:

С Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., на основание §17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), е установила нетното специфично производство (НСП) на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на ЗИД на ЗЕ.

„ВГ-6“ ЕООД е обжалвало Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 1.7, с която е установено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР, в размер на 2 000 kWh, при определена цена – 188,29 лв./MWh, без ДДС, за вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа и в частта му по т. 1.8, с която е установено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. 9 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР, в размер на 2 300 kWh, при определена цена - 172.95 лв./MWh, без ДДС, за вятърни електрически централи работещи над 2 250 часа. Във връзка с подадената жалба е образувано адм. дело № 8522 по описа за 2015 г. на Административен съд София-град (АССГ), по което е постановено Решение № 1177 от 23.02.2018 г. за отмяна на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 1.7 и т. 1.8.

Решението на АССГ е обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 5284 по описа за 2018 г. С Решение № 1115 от 28.01.2019 г., ВАС, Четвърто отделение обезсилва Решение № 1177 от 23.02.2018 г. по адм. дело № 8522 по описа за 2015 г. на АССГ в частта му, в която по жалба, подадена от „ВГ-6“ ЕООД е отменено Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР по т. 1.8, като прекратява производството по адм. дело № 8522 от 2015 г. на АССГ в тази му част. ВАС, Четвърто отделение оставя в сила Решение № 1177 от 23.02.2018 г. на АССГ в останалата му част, в която е отменено Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР по т. 1.7.

В мотивите на своето решение АССГ е установил, че оспореният акт - Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 1.7 и т. 1.8, е издаден от компетентен орган. Предвид разпоредбата на §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ на КЕВР изрично е възложено да приеме решение, с което да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията,

приети до влизането в сила на този закон. Следователно компетентността за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма. АССГ е направил извода, че процесното решение е прието в съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 7, във връзка с ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

АССГ е приел, че решението е незаконосъобразно поради неспазване на установената форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които представляват отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). В тази връзка в мотивите си АССГ посочва, че административният акт следва да съдържа мотиви – фактическите и правни основания за издаването му съгласно изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В конкретния случай в акта липсват фактически основания, въз основа на които да може да се установи по какъв начин е определен размерът на НСП на електрическа енергия по т. 1.7 и т. 1.8 от решението.

Според АССГ, логическият анализ и тълкуването на разпоредбите на чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), §17 от ЗИД на ЗЕ и §1, т. 29 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕВИ сочат, че размерът на НСП на електрическа енергия следва да се установи от КЕВР въз основа на данните за средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, които са послужили за определяне на съответните преференциални цени съгласно решението на КЕВР след приспадане на собствените нужди. В тази връзка АССГ посочва, че нито в оспореното решение, нито в доклад с вх. № Е-Дк-246 от 30.07.2015 г., нито в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР, по т. 1.7 и т. 1.8, с които са определени преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия от вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа в размер на 188,29 лв./MWh и от вятърни електрически централи, работещи над 2250 часа в размер на 172,95 лв./MWh, се посочва какво е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, както и в какъв размер са собствените нужди.

АССГ е установил, че по делото липсват фактически данни и доказателства относно размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на който са определени преференциалните цени съгласно Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР, както и относно обстоятелството дали в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. този размер е установен по начина, посочен в §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. Според АССГ, на практика оспореното Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. е изцяло лишено от обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни е установен с него размерът на НСП по т. 1.7 и т. 1.8, каквито мотиви липсват и в доклада и не могат да се изведат и от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР.

АССГ посочва, че дори и да се приеме, че Комисията не провежда разлика между понятията „средногодишна производителност на работа“ и „средногодишна продължителност на работа“ на централите и че двете понятия са идентични, поради което именно данните за средногодишната продължителност на работа на централите, посочени в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР, са послужили за установяване на конкретния размер на НСП в процесното решение, остава напълно неясно дали и как са определени собствените нужди на електрическа енергия, които би следвало да се приспадат от средногодишното производство на електрическа енергия, съгласно формулата по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. АССГ е установил, че собствените нужди не са отразени като стойност, число и размер в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. и в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., като не е посочена методика за определянето им.

На следващо място АССГ излага, че в случая данни за размера и начина, по който са изчислени собствените нужди на централите не могат да се извлекат и от другите документи по преписката. Съдът не е кредитирал като доказателство в тази насока представената справка № 1 към Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. - извлечение

от финансов модел, тъй като няма данни от кого, по какъв повод и кога е изготвен самият финансов модел. В тази връзка АССГ е посочил, че Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. не реферират и не се позовават на такъв финансов модел, както и че няма данни и доказателства, че финансовият модел съставлява част от административната преписка по издаване на процесното решение, а и на решението за определяне на преференциалните цени. В допълнение, съдът сочи, че няма доказателства, че съществува такъв финансов модел като документ и че същият е послужил при издаването на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., съответно на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР. Ето защо, според АССГ, не са налице основания да се приеме, че данните в представената справка - извлечение от финансов модел, съдържащи стойности на електрическата енергия за собствени нужди в MWh и като процент, са събрани, изчислени и използвани в хода на административните производства по издаването на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. или на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., поради което и те не могат да заместят липсата на фактически основания в оспорения акт и да се считат за мотиви, съдържащи се в друг документ, изходящ от административния орган. С оглед липсата на доказателства за размера на собствените нужди на електрическа енергия, въз основа на който КЕВР е определила преференциалните цени и как същият е установен, според АССГ е невъзможно да се установи по какъв начин в оспореното решение КЕВР е достигнала до посочения размер на НСП в т. т. 1.7 и т. 1.8 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. Предвид изложеното, съдът е преценил, че не може да бъде извършена проверка за спазване на изискванията на закона относно начина на определяне на НСП съобразно формулата, предвидена § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ.

АССГ е приел и кредитирал съдебно-техническата експертиза (СТЕ), при която вещото лице е установило, че определената по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. преференциална цена на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи (ВяЕЦ), работещи до 2 250 часа годишно, в размер на 188,29 лв./MWh, е актуализирана цена и че първоначално определената преференциална цена с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. е изчислена като съотношение от сумата на нетните настоящи стойности на необходимите годишни приходи за периода на изкупуване и сумата от дисконтираните нетни количества електрическа енергия. Установено е също, че определената по т. 9 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. преференциална цена на електрическа енергия, произведена от ВяЕЦ, работещи над 2 250 часа годишно, в размер на 172,95 лв./MWh, е актуализирана цена. Първоначално определената преференциална цена, с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., е изчислена като съотношение от сумата на нетните настоящи стойности на необходимите годишни приходи за периода на изкупуване и сумата от дисконтираните нетни количества електрическа енергия. Вещото лице е констатирало, че представената по делото справка е идентична със справката от електронния модел – част „Количества”. Вещото лице е установило, че преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от ВяЕЦ, работещи до 2 250 часа годишно, определена по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., е актуализирана цена, а първоначално определената е изчислена като е ползвано нетното количество електрическа енергия, след приспадане на собствени нужди в размер на 0% (т.е. няма намаление за собствени нужди), при което брутно производство е равно на нетното количество електрическа енергия за продажба, като бруто производство 2 000 kWh/kW, при собствени нужди на централите 0% и нетно количество електрическа енергия 2 000 kWh/kW. В съдебното решение не е описано заключението на вещото лице по отношение на електрическата енергия, произведена от ВяЕЦ, работещи над 2 250 часа годишно, определена по т. 9 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г.

От друга страна АССГ се е позовал на устните разяснения на вещото лице в съдебно заседание по делото, от които се установява, че: няма данни дали електронният модел е бил наличен по преписката по издаването на оспореното решение, вещото лице не е изследвало кой е създателят на файла и дали няма промяна в същия; компонентата за собствени нужди не е включена в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. и в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., но е включена във финансовия модел и по този начин е определяща за посочената в оспорения акт цена. В допълнение АССГ посочва, че тъй като по делото не е представен електронен файл за финансовия модел, не може да се извърши преценка дали същият представлява електронен документ по смисъла на чл. 3 от Закона за електронния документ и електронния подпис (ЗЕДЕП). Няма данни дали електронният финансов модел има положен електронен подпис по смисъла на чл. 13 от ЗЕДЕП с оглед установяване авторството и датата на създаване на въпросния документ.

В мотивите на съдебното решение АССГ посочва също, че от приетите по делото писмени доказателства и СТЕ не се доказва, че електронният финансов модел представлява част от административната преписка по издаването на оспореното Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. и на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. Според АССГ, съществуването на електронен файл, който отразява финансов модел, свързан с посочените две решения, би следвало да представлява сложен математически израз на различни компоненти, обвързани със съответните математически формули, които да пресмятат необходимите стойности, а последните да бъдат инкорпорирани в процесните решения. В този смисъл съдът приема, че ако КЕВР действително е използвала въпросния електронен финансов модел към приемане на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. и съответно на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., то не е съществувала никаква пречка този документ да намери своето логично място при обсъждането на доклада на работната група и в последствие при приемането на самите решения. В тази връзка АССГ посочва, че липсата на неговото споменаване в съдържанието на административните актове и представянето му в последващ етап не водят на еднозначния извод, че същият е бил част от административната преписка по издаването на акта, поради което не се доказва наличието на представения финансов модел, послужил като мотив за издаване на оспорения акт, като част от административната преписка по издаването му.

Поради всичко гореизложено АССГ е приел, че Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. в оспорените му части по т. 1.7 и т. 1.8, е немотивирано, което представлява неспазване изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като ограничава правото на защита на засегнатите от него лица и препятства съдебния контрол върху неговата материална законосъобразност. Това според съда налага отмяна на решението в оспорената част поради наличието на отменителните основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

В Решение № 1115 от 28.01.2019 г., ВАС, Четвърто отделение е обезсилило Решение № 1177 от 23.02.2018 г. по адм. дело № 8522 по описа за 2015 г. на АССГ в частта му, с която е отменено Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР по т. 1.8, като е приел, че е необосновано по отношение на един и същи производител да се прилагат две преференциални цени в зависимост от часовете на работа, което обстоятелство не е съобразено от АССГ и съдът не е изяснил в коя категория попада конкретният производител. ВАС посочва, че притежаваната от дружеството ВтеЦ попада в категорията на централите, работещи до 2250 часа, за които НСП е определено в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в 1.7. Поради изложеното, производителят има правен интерес да оспорва само тази част от решението и подадената от него жалба срещу т. 1.8 от административния акт, касаещ ВтеЦ, работещи над 2250 часа, е процесуално недопустима. В тази връзка Решение № 1177 от 23.02.2018 г. по адм. дело № 8522 по описа за 2015 г. на АССГ в частта му, в която се отменя т. 1.8 от

административния акт на Комисията, е процесуално недопустимо и следва да бъде обезсилено, а образуваното първоинстанционно производство прекратено.

С Решение № 1115 от 28.01.2019 г., ВАС, Четвърто отделение е оставил в сила Решение № 1177 от 23.02.2018 г. на АССГ в останалата му част, в която е отменено Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР по т. 1.7, при следните коригиращи мотиви:

Правилно и обосновано е единствено съображението в съдебното решение на АССГ за незаконосъобразността на акта на КЕВР относно липса на конкретни мотиви на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР. Анализът на съдържанието на административния акт показва, че в него са посочени три групи обстоятелства, които са съобразени от регулаторния орган. Първата е нововмененото му задължение с § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ., бр. 56 в сила от 24.07.2015 г.) да приеме решение в съответствие със ЗЕВИ, с което да установи НСП, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизане в сила на този закон. Това логично е правното основание, въз основа на което е издадено Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. Втората група мотиви се състои в изброяване на съответните решения, с които са определени преференциални цени за отделни видове енергийни обекти, въведени в експлоатация към датата на влизане в сила на ЗЕВИ със сключени дългосрочни договори, които запазват действието си. Съгласно §25 от ПЗР на ЗЕВИ, той влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“, т.е. от 03.05.2011 г. Третата група обстоятелства се базира на факта, че Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. е издадено преди влизане в сила на ЗЕВИ и при действие на нормата на чл. 21 от Закона за възобновяемите и алтернативни енергийни източници и биогоривата (ЗВАЕИБ, отм.). Прилагайки правилото на чл. 21, ал. 1 от ЗВАЕИБ, КЕВР обосновано приема, че НСП на съответните групи производители следва да се преценява на базата и на съставните елементи от преференциалната цена, определена с описаните пет решения в периода 2006-2009 г., от които относимо към ВтеЦ, работещи до и над 2250 часа е посочено Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. В тази връзка ВАС посочва, че липсва анализ на ценообразуващите елементи, въз основа на които са издадени предходни решения за утвърждаване на преференциални цени. ВАС е изложил аргументи, че по отношение на жалбоподателя намира приложение Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. за определяне на цена на електрическата енергия от двата вида ВтеЦ, считано от 01.01.2007 г., като в мотивите на решението са съобразени: инвестиционни разходи; текущи годишни разходи - 1.2 евро cents/кВтч за година за периода на полезния живот на активите; инфлация; среднопретеглена цена на капитала. ВАС отбелязва, че конкретни разчети в мотивите не се съдържат, което предполага, че данните, въз основа на които са направени изчисленията на конкретната цена, са обобщени като отделни приложения, каквито са били предоставени от ответната страна под формата на справки на вещото лице и на базата на данните от които, същото е изготвило заключението си. Според ВАС обаче подобен подход препятства осъществяването на проверка на изводите на Комисията и противоречи на общия принцип на достъпност, публичност и прозрачност, прогласен в чл. 12 от АПК. От данните, съдържащи се в таблица в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. също не може да се направи преглед на ценообразуващите елементи, на какъвто се е позовала КЕВР в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. ВАС е направил заключението, че липсата на конкретика в обжалваното решение и излагането на конкретни фактически обстоятелства и относими към определените предходни преференциални цени елементи е съществено нарушение, което само по себе си води до незаконосъобразност на акта, без значение, че с решението Комисията само установява/констатира стойностите на елемент, който е бил взет предвид при предходни решения за определяне на преференциални цени, но не е изрично отразяван в тях или съпътстващите ги таблици и приложения.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК).

С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение, с което АССГ не е решил въпроса по същество, както и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение за установяване на стойностите на НСП вместо отменената т. 1.7 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), като съобрази мотивите на съда. Това налага анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, във връзка с фактите и обстоятелствата по относимото Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. и предхождащите го решения за определяне на преференциални цени, в това число ценообразуващите елементи на преференциалната цена, в случая решение № Ц-013 от 28.06.2006 г.

Предвид горното и след анализ на относимите факти и обстоятелства се установи следното:

Изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), създава задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ) по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. За обектите по чл. 24, т. 3 от ЗЕВИ определеното НСП не се прилага (чл. 31, ал. 5, т. 1, предл. 2 от ЗЕВИ).

С §16, т. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е регламентирана легална дефиниция на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия“ в §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди.

Предвид горното, до посочените изменения на ЗЕВИ с оглед на това, че задължението за изкупуване на електрическата енергия от възобновяеми източници не е било поставено в зависимост от НСП на електрическа енергия, размерът на същото не е бил изрично посочван от КЕВР в диспозитивите на съответните решения за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ. Предвид изложеното, с §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е предвидено Комисията, в срок до 31.07.2015 г., в съответствие със ЗЕВИ да приеме решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон – 24.07.2015 г.

В тази връзка е постановено и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което по т. 1.7 е установено НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР, при определената цена – 188,29 лв./MWh, без ДДС, за вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, в размер на 2 000 kWh.

След отмяната на т. 1.7. от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., за КЕВР отново възниква задължение за установяване на стойностите на НСП за тази група производители. Предвид дефиницията на НСП в §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, решението за

установяване на НСП има единствено констативен характер, тъй като с него се констатира стойности, заложи в предходни ценови решения на Комисията относно количеството електрическа енергия за група производители на електрическа енергия от ВИ. С решението не се определят нови стойности на НСП към настоящия момент, а се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия, стойности на производителността на съответната група централи и чистото количество за продажба на произведената от съответната група производители електрическа енергия от ВИ. В този смисъл с решението за установяване на НСП се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват, с оглед сключените между крайните снабдители или обществения доставчик и производителите на енергия от ВИ дългосрочни договори за изкупуване на електрическа енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува, не се променя за срока на договора (арг. от чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Според §7, ал. 1 от ПЗР на ЗЕВИ, за енергийни обекти, с изключение на водоелектрически централи с обща инсталирана мощност над 10 MW, въведени в експлоатация към датата на влизане в сила на закона, дългосрочните договори за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници запазват действието си, като преференциалната цена за изкупуване е действащата към датата на влизане в сила на закона. Предвид изложеното, решението, с което КЕВР установява НСП за групата производители на електрическа енергия от ВИ, се постановява еднократно и е валидно за целия период на действие на договорите, сключени между производителите на енергия от ВИ и съответните енергийни дружества.

Съгласно §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, КЕВР следва да установи НСП съгласно начина, дефиниран в §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, т.е. Комисията не определя никакъв нов ценообразуващ елемент, а установява стойности, заложи в предходни ценови решения за определяне на преференциални цени, по които крайните снабдители и общественият доставчик изкупуват електрическа енергия, произведена от ВИ. Решението за установяване на НСП касае определената цена по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР, във връзка с предходно ценово Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., т.е. препраща към ценовото решение, в което е определена преференциалната цена на групата производители - вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, и в този смисъл няма самостоятелно значение извън посоченото ценово решение. С решението на КЕВР за установяване на НСП за тази група производители не се изменя нито един от ценообразуващите елементи на цената, която е определена от административния орган, в случая с Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., в частта му по т. 8, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., и не се изменя и цената, по която се изкупува произведената от тази група производители електрическа енергия от ВИ.

Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР е окончателен административен акт, с който завършва производството по определяне на преференциални цени и съдържа правните и фактическите основания за определяне на преференциалните цени, включително посочване на определените от Комисията стойности на ценообразуващите елементи на цените за различните групи производители, посочени в решението. Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., в частта му по т. 8, е в сила, т.е. налице е стабилен законосъобразен административен акт, който е породил своите валидни правни последици, включително по отношение на ценообразуващите елементи.

С Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. по т. 8 КЕВР е определила преференциална цена за вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа в размер на 188,29 лв./MWh, без ДДС. Цената е формирана въз основа на конкретни ценообразуващи елементи във връзка с предходни ценови решения, в случая Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. Тези ценообразуващи елементи са изчислени чрез

изчислителен ценови модел - таблица във формат Excel, отразяваща начина на образуване на цената съгласно нормите на приложимото законодателство, съставена от свързани таблици с посочени изходни данни и конкретните стойности, с формули и връзки между тях, формирали ценообразуващите елементи, въз основа на които са изчислени преференциалните цени, включително заложеното за производство количество електрическа енергия. Поради това и предвид формулите и връзките между тях в модела, промяната на който и да е конкретен изходен параметър би довела до промяна на съответния ценообразуващ елемент, съответно до различна стойност на определената преференциална цена. В този смисъл само една конкретна стойност на всеки отделен изходен параметър, както и на ценообразуващ елемент, може да формира определената от КЕВР цена с Решение № Ц-010 от 30.02.2011 г., по т. 8, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. Например: Ако собствените нужди бъдат променени, в резултат ще се изменят заложените нетни количества електрическа енергия и съответно изчислената преференциална цена.

Поради горното и предвид факта, че това Решение № Ц-010 от 30.02.2011 г., по т. 8, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. е в сила, то всяко преразглеждане на неговите ценообразуващи елементи и съответстващите им изходни данни съставлява преразглеждане на административния акт на Комисията, което е недопустимо.

Съгласно дефиницията по §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, КЕВР следва да установи НСП въз основа на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно съответното решение за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. В отменения ЗВАЕИБ, действащ към момента на приемане на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., а и към настоящия момент в ЗЕВИ липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“.

По отношение на понятията средногодишна производителност и средногодишна продължителност на работа, е от значение, че изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) е създадо задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на цена на конкретната група производители, но законодателят не е въвел легална дефиниция на понятието „средногодишна продължителност на работа“. До влизането в сила на посочените изменения на ЗЕВИ, в диспозитива на решенията на Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. При определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, се взема предвид производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник. С оглед изложеното, при определянето на преференциалните цени, в своите решения КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени елементи на ценообразуването. Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. В тази връзка, при изчисляването на всички преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на

електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа. Изложените по-горе аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от 11.05.2015 г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при близка до номиналната мощност).

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗВАЕИБ (обн., ДВ, бр. 49 от 19.06.2007 г., изм., бр. 98 от 14.11.2008 г., в сила от 14.11.2008 г., бр. 82 от 16.10.2009 г., в сила от 16.10.2009 г., изм. и доп., бр. 102 от 22.12.2009 г., отм., бр. 35 от 3.05.2011 г., в сила от 3.05.2011 г.) Държавната комисия за енергийно и водно регулиране ежегодно до 31 март определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена от възобновяеми или алтернативни енергийни източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW. Според ал. 2 на същата разпоредба, преференциалната цена по ал. 1 на електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, се определя в размер 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдителите и добавка, определена от ДКЕВР по критерии в зависимост от вида на първичния енергиен източник съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката. Добавката по ал. 2 за следващата календарна година не може да бъде по-малка от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година – чл. 21, ал. 3 от ЗВАЕИБ (отм.).

Съгласно чл. 19а, ал. 1 от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия (приета с ПМС № 35 от 20.02.2004 г., обн., ДВ, бр. 17 от 2.03.2004 г., изм. и доп., бр. 62 от 31.07.2007 г., НРЦЕЕ, отм.) преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, се определя като не по-ниска от 70 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдителите и добавка, определена от Комисията съгласно приети от нея указания, по следните общи критерии, валидни за всички възобновяеми енергийни източници: вида на технологията, големината на инсталираната мощност и наличния ресурс на първичния енергиен източник. По отношение определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ветрови електрически централи, съгласно чл. 19а, ал. 3 от НРЦЕЕ, Комисията прилага и специален критерий - наличен ресурс на първичния енергиен източник при пълни ефективни годишни часове на работа на ветровите генератори: до 2250 часа включително и над 2250 часа. При определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, в частност вятърни електрически централи, се използват стойности на ценообразуващите фактори, които Комисията определя на основата на официални източници и на международния опит и коригирани в съответствие със специфичните за Република България обстоятелства.

Видно от Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. на ДКЕВР, прието на основание чл. 33, ал. 1 от ЗЕ, чл. 4, ал. 3 и чл. 19, ал. 4, т. 1 от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия, изчисляването на цената на електрическата енергия, произведена от вятърни централи, е направено при следните изходни параметри: инсталиране на средни по капацитет турбини от 850 – 1500 kW; инвестиционни разходи

от 1300 €/кВт; експлоатационни разходи средно 1,2 € cents/кВтч за година, индексирани със средногодишна инфлация за 2008 г. от 3,5% и за следващите години от експлоатация на съоръженията – 1,5%; полезен живот на активите – 15 години; средно претеглена норма на капитала от 8,79% при: капиталова структура от 70% привлечен капитал и 30% собствен капитал, реална норма на собствения капитал, след данъчно облагане в размер на 12% и цена на привлечения капитал – 6,5%.

В случая всички източници на информация за определяне на стойности за ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от ВтЕЦ, включително средногодишна продължителност на работа на централите, са посочени в мотивите на относимото ценово решение - Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. В решението са посочени основните фактори, определящи нивото на цените на електрическата енергия, произведена от ветрови генератори, а именно: размера на инвестиционните разходи, включително разходите за присъединяване към съответната преносна или разпределителни мрежи; средната годишна производителност на ветровите генератори, като за повишаване на производителността е необходимо осигуряване на оптимални параметри на вятъра, зависещи от мястото за изграждане на ветровия парк; нивото на експлоатационните разходи; полезният живот на активите, необходими за производство на електрическа енергия (средно 20 години, оптимален срок на експлоатация – 15 години) и нормата на възвръщаемост на капитала. При анализа на влиянието на отделните фактори, с най-голяма тежест за равнището на цената са средната годишна производителност на ветровите генератори, зависеща от прогнозните пълни ефективни часове на работа на ветровите генератори и размера на инвестиционните разходи.

В тази връзка по отношение на елемента средногодишна производителност на работа на ВтЕЦ в Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. на Комисията е посочено, че средната годишна производителност на ветровите генератори зависи от прогнозните пълни ефективни часове на работа на ветровите генератори, които се определят на база прогнозното количество енергия за едногодишен период, разделено на общата инсталирана мощност на ветровата централа. В България, тези ефективни часове на работа на ветровите генератори трябва да са съобразени с изследванията на БАН за потенциала на вятъра в най-перспективните от енергийна гледна точка райони на страната. Съгласно тези изследвания, България може условно да бъде разделена на две ветрови зони:

- зона с пълни ефективни годишни часове на работа на ветровите генератори до 2250 часа включително;
- зона с пълни ефективни годишни часове на работа на ветровите генератори над 2250 часа.

Размерът на пълните ефективни часове на работа на ветровите генератори се доказват на базата на достатъчно представителен период на измерване на ветровия потенциал, но не по-малък период от една година и одитиран доклад от лицензирана фирма.

Горните стойности са определени като резултат от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на ВтЕЦ. Видно от ценовия модел към горесцитираното решение, средно годишната продължителност на работа на централата е 2 000 часа, при годишна ангажираност – 22,83% (или 2000 часа/8760 часа годишно), поради което средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност е 2 000 kWh.

В тази връзка може да се обобщи, че годишното брутно производство за групата централи е изчислено при отчитане на средната инсталирана мощност и коефициента на ангажираност на централата. Следователно, при формирането на преференциалните

цени по Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., във връзка с т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. е отчетена производствената мощност и характеристиките на централите.

Този начин и подход на формиране на преференциалните цени може ясно да бъде проследен от ценовите решения на Комисията, чрез което се потвърждава факта, че средногодишната производителност/средногодишната продължителност на работа на централите и собствените нужди са съществували в нормативната база и съответно са били отчетени при определянето на преференциални цени през годините до и от влизане в сила на ЗЕВИ.

По отношение на размера собствени нужди следва да се има предвид, че действащите към момента на приемане на Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. и съответно Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. разпоредби на чл. 21 от ЗВАЕИБ, във връзка с НРЦЕЕ не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън ценообразуващите елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси. Както бе посочено по-горе, количеството енергия за собствени нужди представлява част от средногодишното произведено количество електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, поради което по същността си е заложено и се съдържа в него, респективно е взето предвид в ценообразуващите елементи на цената и съответно е отразено в определената преференциална цена. Следва също да се има предвид, че в действащото законодателство към приемане на Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. и съответно Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., както и към момента липсва изискване, определена методика или начин за определяне на стойността на собствените нужди, залегнали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ. В този смисъл въпросът е от преценката и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане наличния ресурс на първичния енергиен източник, вида на технологията и инсталираната мощност, т.е. производителността на инсталацията според вида технология и използвания ресурс. Предвид изложеното, точният процент и/или съответно количеството електрическа енергия за собствени нужди, не е предмет на изрично посочване в ценовите решения за определяне на преференциални цени, но същите са вземани предвид.

Енергията за собствени нужди е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се потребява при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да се закупува от крайните снабдители и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за захранване на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия.

Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди на централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. Следователно, при отчитане на размера на собствените нужди Комисията е взела предвид данните за средногодишната

продължителност на работа от БАН и съответните технически стандарти. Енергията за собствени нужди представлява част от средногодишното производство на електрическа енергия, т.е. по същността си се съдържа в него. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители.

Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г.,¹ по преценка на КЕВР, са заложи при определяне на преференциалната цена за тази група производители в размер на 0% от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи. Следователно, тези собствени нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в ценовия модел към Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., във връзка с т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди е в съответствие с предвидената 22,83% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора – характер на природния ресурс. Специфичният климат и климатични особености в България през годината формират рамката по отношение на работата на ВяЕЦ в България, с която всеки инвеститор е запознат при инвестиране и изграждане на съоръжения от такъв тип. В същото време нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определената мощност от 33 MW в рамките на групата вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа. В този смисъл определените 0% собствени нужди от годишното производство 66 000 MWh, или 0 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

В т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР е определена преференциалната цена на електрическата енергия произведена от ВтеЦ, въз основа на подробно посочените в мотивната част на Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. ценообразуващите елементи, формиращи преференциалните цени на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии.

Във връзка с изчисляване на цената по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР, в размер на 188,29 лв./MWh, за изкупуване на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, в предходните ценови решения са отразени стойностите на добавките по чл. 21, ал. 2 и ал. 3 от ЗВАЕИБ (отм.). Добавката се определя в размер 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на крайните снабдителите и добавка, определена от ДКЕВР, по критерии в зависимост от вида на първичния енергиен източник съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от ЗЕ. Според ал. 3 на чл. 21 от ЗВАЕИБ, добавката за следващата календарна година не може да бъде по-малка от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година.

По отношение на данните, въз основа на които са преизчислени преференциалните цени на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници и по-конкретно за ВяЕЦ, работещи до 2 250 часа, по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., следва да се има предвид, че преференциалната цена е образувана на база 80% от средната продажна цена за предходната календарна година и добавка в размер на 95% от добавката за предходната календарна година в утвърдените преференциални цени със съответните решения на ДКЕВР, както следва:

№	Решения на Комисията относно групата производители на електрическа енергия от ВяЕЦ, работещи до 2250 часа:	мярка	Действаща цена, без ДДС	80 % от средната продажна цена, съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗВАЕИБ	95 % от стойността на добавката, съгласно чл. 21, ал.3 от ЗВАЕИБ	Преференциална цена, без ДДС
1.	Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г.	лв./MWh	-	-	-	175,00
2.	Решение № Ц-015 от 31.03.2008 г., по т. 1	лв./MWh	175,00	54,79	131,16	185,95
3.	Решение № Ц-04 от 30.03.2009 г., по т. 2.1.	лв./MWh	185,95	64,40	124,60	189,00
4.	Решение № Ц-018 от 31.03.2010 г., по т. 4.1.	лв./MWh	189,00	72,22	118,37	190,59
5.	Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., по т. 8	лв./MWh	190,59	75,84	112,45	188,29

С Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., считано от 01.01.2007 г., ДКЕВР е определила цена на електрическата енергия произведена от вятърни електрически централи работещи до 2250 часа включително, в размер на **175,00** лв./MWh.

С Решение № Ц-015 от 31.03.2008 г., по т. 1, считано от 01.04.2008 г., Комисията е определена цената на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи с пълни ефективни годишни часове на работа до 2250 часа и с инсталирана мощност 800 kW и повече, в размер на **185,95** лв./MWh, формирана при средна продажна цена на електрическата енергия за 2007 г. - 68,49 лв./MWh, или основен размер от 54,79 лв./MWh, представляващ 80 на сто от средната продажна цена на крайните снабдителите и добавка за 2008 г. в размер на 131,16 лв./MWh.

С Решение № Ц-04 от 30.03.2009 г., по т. 2.1, считано от 01.04.2009 г., ДКЕВР е определила цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи с инсталирана мощност 800 kW и повече до 2250 пълни ефективни часове на работа, в размер на **189,00** лв./MWh. Разходно-образуваната цена на ветрогенераторите е формирана при основен размер 64,40 лв./MWh, представляващ 80 на сто от средно продажна цена за 2008 г. на крайните снабдителите и добавка от 124,60 лв./MWh.

С Решение № Ц-018 от 31.03.2010 г., по т. 4.1, считано от 01.04.2010 г., ДКЕВР е определила цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи с инсталирана мощност 800 kW и повече до 2250 пълни ефективни часове на работа, в размер на **190,59** лв./MWh. Разходно-образуваната цена на ветрогенераторите е формирана при основен размер 72,22 лв./MWh, представляващ 80 на сто от средно продажна цена за 2009 г. на крайните снабдителите и добавка от 118,37 лв./MWh.

С Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., по т. 8, считано от 01.04.2011 г., ДКЕВР е определила цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа, в размер на **188,29** лв./MWh. Разходно-образуваната цена на ветрогенераторите е формирана при основен размер 75,84 лв./MWh, представляващ 80 на сто от средно продажна цена за 2010 г. на крайните снабдителите и добавка от 112,45 лв./MWh.

Изчисленията на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа, отразяват структурата и ценообразуващите елементи на ценовия модел съгласно Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. на ДКЕВР, при първоначално определена преференциална цена в размер на **175,00** лв./MWh, и всички извършени преизчисления на цената на електрическата енергия с горепосочените добавки във всяко от горесцитираните

последващи ценови решения. Прегледът на техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за горепосочената група централи по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2010 г., във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., е представен в следната таблица:

№	Показатели	Мярка	През първата година – 2006 г.	Общо за периода на изкупуване
1	НЕТНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ	MWh	66000	990000
2	ПРОМЕНЛИВИ РАЗХОДИ	хил.лв.	679	12622
3	ОБЩО РАЗХОДИ	хил.лв.	7197	110650
4	ВЪЗВРЪЩАЕМОСТ	хил.лв.	6894	51815
5	НЕОБХОДИМИ ГОДИШНИ ПРИХОДИ	хил.лв.	14091	162465
7	NPV НА КОЛИЧЕСТВАТА	8,79%	66000	586153
8	NPV НА ПРИХОДИТЕ		14091	102519
9	ЦЕНА	лв./MWh	175	175

Видно от горното, преференциалната цена за вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа, е формирана при размер на необходимите годишни приходи, които покрива всички разходи, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, като в случая нетната електрическа енергия е равна на брутната електрическа енергия с приспаднати собствени нужди.

Заложените стойности в ценовия модел през първата година отразяват нетна електрическа енергия в размер на 66 000 MWh при собствени нужди в размер на 0%, поради което брутното и нетното количество електрическа енергия са в размер на 66 000 MWh, при оптимален режим на работа на централата. Общо за периода на изкупуване на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа, количествата електрическа енергия са в общ размер на 990 000 MWh и отразяват осреднен режим на работа на централата. Поради това, преференциалната цена от 175 лв./MWh е формирана като резултат от дисконтирани необходими годишни приходи в размер на 102 519 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 586 153 MWh, изчислени при дисконтов фактор, равен на нормата на възвръщаемост в размер на 8,79%.

Въз основа на горното и при прилагане на начина за установяване на НСП по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, НСП на вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР – 188,29 лв./MWh, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. - **175,00** лв./MWh, се изчислява, както следва:

- **33 MW** - номинална мощност на вятърната електрическа централа, работеща до 2 250 часа;
- **2 000 часа** - продължителност от време на номинална работа на инсталацията;
- **22,83%** = 2 000 часа/8 760 часа - коефициент на ангажираност;
- **66 000 MWh = 33 MW * 8 760 * 22,83%** – брутно произведена електрическа енергия за година - Ебр;
- **0,00%** - електрическа енергия за собствени нужди за година;

- **0,00 MWh = 66 000 MWh*0,00%** - електрическа енергия за собствени нужди за година;
- **66 000 MWh = 66 000 MWh - 0,00 MWh** - нетна електрическа енергия за година;
- **2 000 kWh = 66 000 MWh/33 MW** - нетно специфично производство.

В тази връзка и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциалната цена за вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР – 188,29 лв./MWh, без ДДС, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. - 175,00 лв./MWh, се установи нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 2 000 kWh, при средногодишна производителност на работа 2 000 kWh/kW и след приспаднати собствени нужди в размер на 0%.

Горното се потвърждава от ценообразуващите елементи и съответните им изходни данни, които по аргументите, изложени по-горе, са с единствени конкретни стойности, които се онагледяват от изчислителния ценови модел към групата вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа от Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., във връзка с т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. Преференциалната цена от 188,29 лв./MWh при първоначално определена преференциална цена 175,00 лв./MWh, е определена при средногодишна продължителност на работа в размер 2 000 часа, годишна ангажираност 22,83%, при размер собствени нужди – 0% или 0 MWh и инсталирана мощност 33 MW.

Установеното нетно количество електрическа енергия в размер на 2 000 kWh е взето предвид при определяне на преференциалната цена, отнасяща се за групата вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа от Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., във връзка с т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с тази технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост. Стойността на НСП позволява на съответния производител от тази група производители на електрическа енергия от ВИ да формира такъв размер необходими годишни приходи, при който да се обезпечат всички разходи, нужни за покриване на произведените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

Установеният размер на НСП на база на определената преференциална цена за групата вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа по Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., във връзка с т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. не променя, нито намалява утвърдените с ценовото решение приходи, необходими на съответното енергийно дружество, попадащо в тази група производители, за покриване на разходите му, включително инвестиционните, както и за осигуряване на нормата на възвръщаемост, определена в ценовото решение на Комисията. При реалното прилагане на определените от Комисията преференциални цени всеки инвеститор има възможност да постигне различна доходност в зависимост от индивидуалното управление на инвестиционния проект.

Предвид гореизложеното и на основание §17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и §1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 1177 от 23.02.2018 г. на Административен съд София-град по адм. дело № 8522 по описа за

2015 г., оставено в сила с Решение № 1115 от 28.01.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5284 по описа за 2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 2000 kWh, въз основа на което е определена преференциална цена за вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-София град в 14 (четиринадесет) дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА